

afgiven. Nu siger det ærede Medlem, at det er ulovligt, og at de overordnede Embedsmænd ikke have Lov til at stille sig over for Loven som de ville. I dette sidste har det ærede Medlem fuldstændig Ret, det have de overordnede Embedsmænd ikke Lov til. Jeg er jo ikke Jurist, og naar der altsaa er Spørgsmaal om, hvad der er lovstridigt eller lovmedholdeligt, følger det af sig selv, at jeg maa henholde mig til mine juridiske Konsulenter. Nu have Amtmanden og samtlige Embedsmænd i Ministeriet, med hvem jeg har konfereret, og som ogsaa ere Jurister, været af den Mening, at det, der er sket, er fuldstændig lovmedholdeligt. Det ærede Medlem maa undskylde mig, at jeg ikke uden videre kan underkende disse Mænds Dom, fordi han er af modsat Mening. Desuden skal jeg gøre opmærksom paa, at helt bortset fra, hvorvidt en Tilsynsmand under sit Tilsyn i en Skole har Lov til at forlange en Prøve i hvilket Fag, han vil — og det ærede Medlem mener jo, at dette skulde stride mod Skolens Plan o. s. v. — foreligger der et andet Spørgsmaal. Naar en Embedsmand faar en Ordre af sin foresatte, og denne Ordre er af den Beskaffenhed, at han kan efterfølge den, uden at der derved sker nogen Skade for Samfundet, faar han virkelig at adlyde, og mener han, at der er sket ham Uret, kan han klage bagefter. Men det er ikke i sin Orden, at han uden videre paa egen Haand sætter sig op mod sin foresatte, og det har vedkommende Skolelærer gjort i dette Tilfælde. Jeg vil meget nødig komme denne Mand stærkere til Livs end nødvendigt. Jeg anser ham for at være en flink Mand, og jeg ved, at han og Præsten ikke have kunnet komme ud af det hidtil. Jeg har været nødt til at give Skolelæreren en Irettesættelse, og jeg har gjort, hvad man altid gør i saadanne Tilfælde, formanet begge Parter til at gøre, hvad de kunne for at komme godt ud af det med hinanden. Jeg haaber, det skal ske for Fremtiden, men jeg tror unægtelig, at det lettere vilde ske, hvis man ikke drog den Slags Administrations-spørgsmaal frem i Rigsdagen paa den Maade, som sket er.

Ordføreren (J. C. Christensen): De to Ændringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (R. Claussen), skal jeg til en Begyndelse ganske kort omtale. Det ærede Medlem sagde om det første Ændringsforslag, at det gik ud paa, at man, hvad Undervisningspligten angik, skulde holde sig til det

bestaaende, men det er ikke ganske Tilfældet. Det ærede Medlem har ikke været klar over, hvad der i Virkeligheden er det bestaaende med Hensyn til Undervisningspligten i vore Skoler. Det, som det ærede Medlem vil have gennemført ved sit Ændringsforslag, er, at 13-Aars Børn, som have de nødvendige Kundskaber, skulde kunne udskrives af Skolen. Men ifølge Loven af 1855 §§ 3 og 4 er det bestaaende tillige det, at de mindre velbegavede Børn kunne holdes i Skolen indtil deres 15de Aar. Ved Behandlingen af Skolelovforslaget have vi opnaaet en Overenskomst om, at Skolerne ikke længere skulde kunne beholde Børnene længere end til 15-Aars Alderen, idet vi alle have været enige om, at det vilde være uheldigt, naar saadanne mindre vel begavede Børn skulde gaa i Skole indtil deres 15de Aar og maaske regnes for at være Skumpelskud. Derimod ere vi gaaede ind paa, at Udskrivningsretten ifølge Loven af 1855 bortfalder, dog saaledes, at i Sommerhalvaaret kunne de Børn udskrives, som da fylde 14 Aar og have de nødvendige Kundskaber. Forholdet har lige siden 1814 været det, at 13-Aars Børn kunde blive fritagne for Skolegang, dog skulde de møde et Par Halvdage om Ugen for at faa Kundskaberne opfriskede. I 1855 naaede man at faa disse Halvdage kappede bort, men derimod ikke at faa de mindre vel begavede Børn fritagne for at gaa i Skole før deres 15de Aar. Nu have vi altsaa naaet at faa 14 Aar sat som Grænse og i Sommerhalvaaret det 13de Aar for velbegavede Børn, naar Forholdene tale for at udskrive dem. Jeg tror, at denne Ordning er tjenligst for alle Parter og ikke mindst for Undervisningen. Man maa huske paa, at der er mangt et Barn, der har Gavn af netop at gaa i Skole det sidste halve Aar, saa jeg finder ikke, der er Grund til at frafalde Folkeetingets Standpunkt i det sidste Par Aar og hele Udvalgets Stilling ved denne Lejlighed. Hvad Ændringsforslaget under Nr. 2 angaar, nævnte det ærede Medlem, at han ikke ansaa det for nødvendigt, at en Lærer, der vilde søge et Embede, og som endnu ikke havde fast Ansættelse, skulde møde med en Attest fra vedkommende Skolekommission for at have virket tilfredsstillende i Skolens Tjeneste i 3 Aar. Jeg tror i Virkeligheden, at det er i Kommunens Interesse, at vedkommende Lærer, der søger et Embede, kan møde med en saadan Attest, for at vedkommende Kommune kan være nogenlunde betrygget og se, hvorledes Ansøgerne hidtil have arbej-